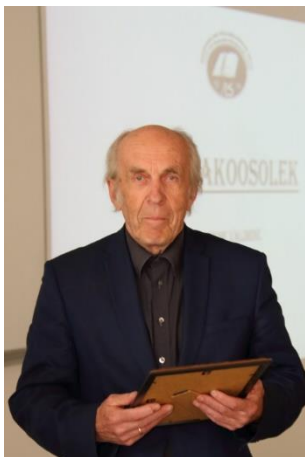

AUPRESIDENT ARVO LEOLA – 75

Häid õppejõudusid on palju, kuid neid, keda saab kutsuda õppejõuks suure algustähega, on vähe. Üks neist vähestest on suurepärase õppejõud, teadlane ja Akadeemilise Põllumajanduse Seltsi aupresident tehnikateadlane Arvo Leola, kes tähistas 23. juunil oma 75. juubelit. Kogu seltsi liikmeskond soovib juubilarile rohkelt õnne!

Käesolev juubelitervitus on pigem isiklikku laadi tänuavaldus heale kolleegile ja õpetajale ning vähem kronoloogiline tagasivaade tema kui õppejõu elutööle. Viimase osas on kolleegid tehnikainstituudist oluliselt pädevamad kui siinkirjutaja.

Omamoodi märgilisenä mõjub, et tänane juubilar sündis Tartus, viimasel sõjasuvel päeval, mil kodumaa pidanuks suurejooneliselt tähistama Võidupüha. 1944. aasta juunis kalli kodumaa võidupäeva tähistati vaid südames ning pigem loodeti sõjakoletuse kiiret lõppu. Keeruline öelda, kui palju see fakt juubilaril ennast eluteel mõjutanud on, et distantsil vaadatuna märkimisväärne sünnikuupäev igatahes. Ilmselt vastust küsimusele, miks sõjast räsitud linnas üleskasvanud ja koolihariduse saanud noormees astus toonasesse Eesti Põllumajanduse Akadeemiasse mehaanikainseneriks õppima, teab ka vaid Arvo ise. Kindel on see, et Tartule – kaunile linnale Eestis – jäi ta latiseks truuks. Siin on tema kodu, pere ja töö ehk mööda on saadetud elu parimad aastad.

Nagu ennist mainisin, siis on Arvo näol tegemist suurepärase õppejõuga. Mäletan oma tudengi ajast teda kui üliõpilase sõbralikku õppejõudu, kes oma olekuga püüdis meid sütitada avastamiseks tehnikateaduste võlusi. Mõned aastad tagasi istusin külalisõppejõuna Arvo peetud loengus ja võin kinnitada, et tema entusiasmi on samaväärne kui paarkümmend aastat tagasi. Lisaks meenub aastate tagant tema omamoodi kerge sõbramehelikult irooniline huumor, mida esmakursuslased ehk esimese korraga n-ö lennult ei haaranud. Isiklikult läbisin Arvo Leola käe all kaks õppeainet "Töökeskonna ohutuse" ja "Laudad ja nende tehnoloogiline sisustus". Mäletan, et teise õppeaine hinne polnud just kõige parem – "hea", mille võib suuresti panna esmakursuslase vähese motivatsiooni ja n-ö muude huvide alla. Täna muidugi sellist lati alt läbijooksmist ma endale poleks lubanud.

Professorina töötas ta aastatel 2003–2008, kuid hilisemate ümberkorralduste tulemusel kadus vastav tiitel tema nime eest. Selle vaatamata jääb Arvo Leola minu ja paljude kolleegide jaoks professoriks aegade lõpuni.

Kui nüüd mõelda tegemistele seltsis, siis ilmselt esimene suurem asi, kus meie teed ristusid oli 18. märtsil 2009. toimunud robotiseminar. Seltsi egiidi all toimunud seminar leidis aset kahes kohas – nii maaliikooli tehnikainstituudis kui Märja katsefarmis. Hiljem tulid mitmed ettekandekoosolekud, väljasõidu üritused, aastalõpukoosviibimised jne, mida planeerisime koos Arvo kabinetis tehnikainstituudi teisel korrusel. See oli kui omamoodi hästi õlitatud tandem, kus minu ideede rohkus ja tegutsemisjagu vormus Arvo elukogemuse ja ettenägelikkuse käe all lõplikuks resultaatiks. Pealegi, mulle isiklikult tundus, et antud rütm sobis meile mõlemale ning loodetavasti ka kogu seltsile. Sai ju seltsi heaks tehtud omajagu ning neid asju, mille üle hea meelt tunneme, on väga palju.

Olen ikka ja jälle maininud (ka Arvole endale), et oluline on eelkõige pealehakkamine ja inimeste soov midagi korda saata. Vaatamata mõningasele eelarve vahendite kasinusele, leidsid Arvo juhtimisel aset mitmed märkimisväärsed ettevõtmised. 2010. aastal tähistasime Kärstna põhikoolis mälestuspäevaga seltsi pikaajalise presidendi Peeter Kõpu elu ja tegemisi. Aasta hiljem tehti meeolukas ja kultuuritihed väljasõit Vormsile. Loetelu on siinjuures äärmiselt pikk... Ikka ja jälle meenutatakse hea sõnaga, et just tema "ajal" taastati seltsi ettekandekoosolekute korraldamise tava. Aastast 2012 tähistatakse K.E. von Baeri majas Eesti Vabariigi aastapäeva piduliku kontsertaktusega. Arvo Leola presidendiks oleku ajal loodi seltsi oskussõnade toimkonnad mesinduse ja loomakasvatuse alal. 2014. aastal alustati juubeliraamatu "Akadeemiline Põllumajanduse Selts 1920–2015" koostamisega. Fakt on seda märkimisväärsem, et seltsi viimane juubelitrükkis oli ilmunud enam kui 85 aastat tagasi.

Kui nii võib öelda, siis Arvo Leola presidentuur seltsis ei peatunud tema volituste lõppemisega 2015. aasta üldkoosolekul. Ta jäi aktiivseks eestseisuse liikmeks ning palju hilisemad otsused kooskõlastasin just temaga. Võib isegi öelda, et kui ta oli päri mõne muu lennuka ideega, siis nägi seega ka ilmavalgust. Kui aga ei, siis nii ka läks. Isiklikult tundub, et siinkirjutaja võttis paljuski üle tema tegutsemisviisi. Ehk asju teha tasapisi ja targu, nii saavutatakse soovitud eesmärk. Ehk veidi hiljem kui planeeritud, kuid nagu vanarahvas ütleb "parem hilja kui mitte kunagi". Ja nüüd, kui ma neid ridu siin kirja panen, tabasin end mõttelt, et võttes arvesse kõike seda, mida olen Arvolt õppinud ning saanud läbi temapoolse õpetuse, võiksin teda kutsuda oma akadeemiliseks isaks.

Muidugi eelpool mainituga Arvo teened seltsi ees ei piirdu. Sama oluline on see, et ta suutis pärast veidi keerulisi aegu hoida seltsis üleval heatujulist ja tulevikku vaatavat õhkkonda. Seega tundus loogiline omistada Arvo Leolale auliikme nimetus. Ilmselt on paljud minuga nõus, et mõnikord tuleb lasta ajal rahulikult edasi kulgeda enne kui järgmisi otsuseid teha. Nii läks ka aunimetuse piduliku välja kuulutamise. Teadupoolest iseloomustavad üht akadeemilist

organisatsiooni traditsioonid ja reeglid. Seega, et seltsi liikmele anda aunimetus, pidi selle kohta laekuma vastav avaldus seltsi eestseisusele. Nii läkski, et tänavu mahlakuu keskel esitas seltsi auliige Ants Bender seltsi eestseisusele kirja ettepanekuga nimetada tehnika-doktor Arvo Leola seltsi auliikmeks. Kaheksa aastat seltsi presidendi vastutusrikast rolli täites, kandis ta edasi seltsi asutamisel paika pandud mõtteviisi ja nägemust, et nii teadlasi kui põllumehi tuleb harida

kodumaa põllumajanduse tõstmise tähe all. Ent tänavusel seltsi üldkoosolekul tehti pärast mõningasi sõnavõtte otsus, omistada ühehäälselt Arvo Leola seltsi aupresidendi nimetus. Viimasega saab ainult nõus olla!

Soovin kogu seltsi pere nimel talle tervist ja jõudu! Ja uute kohtumisteni.

Marko Kass